

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับยุทธศาสตร์การกีฬาขั้นพื้นฐานและนำเสนอเชิงนโยบาย ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับยุทธศาสตร์การกีฬาขั้นพื้นฐานทั้งในระบบโรงเรียนและนอกระบบโรงเรียน

กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโท หรือเทียบเท่าประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิ 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มอาวุโส กลุ่มอาจารย์ และกลุ่มเอกชน ดำเนินการ 2 ขั้นตอน ได้แก่ การศึกษาเชิงคุณภาพโดยสัมภาษณ์เชิงลึก 3 ท่านและตอบแบบสอบถามพร้อมแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระอีก 3 ท่านในรอบแรก นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตอบและจัดสนทนากลุ่มเพื่อรับฟังความคิดเห็นจากที่ประชุม และเพื่อยืนยันความตรงตามเนื้อหาในรอบสอง และการศึกษาเชิงปริมาณ โดยนำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงจากการสนทนากลุ่มมาให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 25 ท่านตอบในรอบสุดท้าย ได้รับแบบสอบถามคืนมา 24 ชุดวิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวและทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยวิธีของแอลเอสดี

ผลการวิจัยพบว่า

5.1.1 ผลการวิจัยเชิงคุณภาพจากการสนทนากลุ่ม

ผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยทั้ง 6 ด้านและองค์ประกอบย่อยเหมือนกันทุกกลุ่ม คือมีความเห็นด้วยกับปัจจัยทั้ง 6 ด้าน รวมทั้งองค์ประกอบย่อยๆ ต้องการให้มีการจัดอันดับความสำคัญของปัจจัยแต่ละด้านด้วย ควรเน้นองค์กรที่รับผิดชอบด้านพลศึกษาและกีฬาโดยตรง ควรมีการติดตามประเมินผลโครงการหรือกิจกรรมกีฬาหรือออกกำลังกายเป็นประจำสม่ำเสมอ ควรมีการประชาสัมพันธ์เผยแพร่ความรู้ผ่านสื่อต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง และควรสร้างแรงจูงใจให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกีฬาขั้นพื้นฐานเพิ่มมากขึ้นด้วย

5.1.2 ผลการวิจัยเชิงปริมาณจากการตอบแบบสอบถาม

5.1.2.1 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับยุทธศาสตร์การกีฬาขั้นพื้นฐานเพื่อพัฒนากีฬาชาติ มีความตรงตามเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิทั้งสามกลุ่ม โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 0.83-1.00 ซึ่งมีความตรงตามเนื้อหาในระดับดีมาก

นอกจากนี้พบว่ากลุ่มอาวุโส กลุ่มอาจารย์และกลุ่มเอกชนมีค่าดัชนีความสอดคล้องของปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับยุทธศาสตร์การกีฬาขั้นพื้นฐานเพื่อพัฒนากีฬาชาติ อยู่ในระดับดีมากทุกด้าน ดังนี้

- ด้านนโยบายและการบริหารงาน กลุ่มอาจารย์ กลุ่มเอกชน และกลุ่มอาวุโสมีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ในระดับดีมากเรียงตามลำดับดังนี้ $\bar{X}_{\text{อาจารย์}} = 1.00$, $\bar{X}_{\text{เอกชน}} = 1.00$ และ $\bar{X}_{\text{อาวุโส}} = 0.86$

ซึ่งมีความตรงตามเนื้อหาในระดับดีมาก

- ด้านองค์กรที่รับผิดชอบ กลุ่มเอกชน กลุ่มอาจารย์ และกลุ่มอาวุโสมีค่าดัชนีความสอดคล้องเรียงตามลำดับ ดังนี้ $\bar{X}_{\text{เอกชน}} = 1.00$, $\bar{X}_{\text{อาจารย์}} = 0.96$ และ $\bar{X}_{\text{อาวุโส}} = 0.95$ ซึ่งมีความตรงตามเนื้อหาในระดับดีมาก

- ด้านบุคลากรทางการออกกำลังกาย/กีฬา กลุ่มเอกชน กลุ่มอาจารย์ และกลุ่มอาวุโส มีค่าดัชนีความสอดคล้องเรียงตามลำดับ ดังนี้ $\bar{X}_{\text{เอกชน}} = 1.00$, $\bar{X}_{\text{อาจารย์}} = 0.97$ และ $\bar{X}_{\text{อาวุโส}} = 0.94$

- ด้านสนาม/อุปกรณ์กีฬาและสิ่งอำนวยความสะดวก กลุ่มเอกชน กลุ่มอาจารย์ และกลุ่มอาวุโส มีค่าดัชนีความสอดคล้องเรียงตามลำดับ ดังนี้ $\bar{X}_{\text{เอกชน}} = 1.00$, $\bar{X}_{\text{อาจารย์}} = 0.97$ และ $\bar{X}_{\text{อาวุโส}} = 0.95$ ซึ่งมีความตรงตามเนื้อหาในระดับดีมาก

- ด้านงบประมาณ กลุ่มเอกชน กลุ่มอาวุโส และกลุ่มอาจารย์ มีค่าดัชนีความสอดคล้องเรียงตามลำดับ ดังนี้ $\bar{X}_{\text{เอกชน}} = 0.98$, $\bar{X}_{\text{อาวุโส}} = 0.96$ และ $\bar{X}_{\text{อาจารย์}} = 0.94$ ซึ่งมีความตรงตามเนื้อหาในระดับดีมาก

- ด้านความร่วมมือของประชาชน/ชุมชน กลุ่มอาวุโส กลุ่มอาจารย์ และกลุ่มเอกชนมีค่าดัชนีความสอดคล้องเรียงตามลำดับ ดังนี้ $\bar{X}_{\text{อาวุโส}} = 1.00$, $\bar{X}_{\text{อาจารย์}} = 0.98$ และ $\bar{X}_{\text{เอกชน}} = 0.98$ ซึ่งมีความตรงตามเนื้อหาในระดับดีมาก

สรุปได้ว่า ปัจจัยทั้ง 6 ด้าน มีความสัมพันธ์กับยุทธศาสตร์การกีฬาขั้นพื้นฐานเพื่อพัฒนากีฬาชาติตามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิมีความตรงตามเนื้อหาในระดับดีมาก

5.1.2.2 ผู้ทรงคุณวุฒิทั้งสามกลุ่มโดยรวมมีความเห็นด้วยมากถึงมากที่สุดเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับยุทธศาสตร์การกีฬาขั้นพื้นฐานเพื่อพัฒนากีฬาชาติและเมื่อจำแนกตามกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิทั้งสามกลุ่มมีความเห็นด้วยในปัจจัย 5 ด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่

- ด้านนโยบายและการบริหารงาน กลุ่มอาวุโส กลุ่มเอกชน และกลุ่มอาจารย์มีความเห็นด้วยมากถึงมากที่สุดเรียงตามลำดับ ดังนี้ $\bar{X}_{\text{อาวุโส}} = 3.47$, $\bar{X}_{\text{เอกชน}} = 3.71$ และ $\bar{X}_{\text{อาจารย์}} = 3.86$

- ด้านองค์กรที่รับผิดชอบ กลุ่มอาวุโส กลุ่มอาจารย์ และกลุ่มเอกชนมีความเห็นด้วยมากถึงมากที่สุดเรียงตามลำดับ ดังนี้ $\bar{X}_{\text{อาวุโส}} = 3.30$, $\bar{X}_{\text{อาจารย์}} = 3.65$ และ $\bar{X}_{\text{เอกชน}} = 3.69$

- ด้านสนาม/อุปกรณ์กีฬาและสิ่งอำนวยความสะดวก กลุ่มอาวุโส กลุ่มเอกชน และกลุ่มอาจารย์มีความเห็นด้วยมากถึงมากที่สุดเรียงตามลำดับ ดังนี้ $\bar{X}_{\text{อาวุโส}} = 3.38$, $\bar{X}_{\text{เอกชน}} = 3.86$ และ $\bar{X}_{\text{อาจารย์}} = 3.90$

- ด้านงบประมาณ กลุ่มอาวุโส กลุ่มอาจารย์ และกลุ่มเอกชน มีความเห็นด้วยมากถึงมากที่สุดเรียงตามลำดับ ดังนี้ $\bar{X}_{\text{อาวุโส}} = 3.35$, $\bar{X}_{\text{อาจารย์}} = 3.39$ และ $\bar{X}_{\text{เอกชน}} = 3.73$

- ด้านความร่วมมือของประชาชน/ชุมชน กลุ่มอาวุโส กลุ่มอาจารย์ และกลุ่มเอกชนมีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ในระดับมากถึงดีมากเรียงตามลำดับ ดังนี้ $\bar{X}_{\text{อาวุโส}} = 3.21$, $\bar{X}_{\text{อาจารย์}} = 3.68$ และ

$\bar{X}_{\text{เอกชน}} = 3.74$ ส่วนปัจจัยด้านบุคลากรทางการออกกำลังกาย/กีฬา กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิทั้งสามกลุ่มมีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่พบว่า กลุ่มอาวุโสมีค่าเฉลี่ยความเห็นต่ำกว่ากลุ่มอาจารย์ และกลุ่มเอกชน ($\bar{X}_{\text{อาวุโส}} = 3.22$, $\bar{X}_{\text{อาจารย์}} = 3.80$ และ $\bar{X}_{\text{เอกชน}} = 3.88$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปได้ว่ากลุ่มเอกชนมีความคิดเห็นด้วยมากที่สุดเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับยุทธศาสตร์การกีฬาขั้นพื้นฐานเพื่อพัฒนา กีฬาชาติทั้ง 6 ด้าน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มผู้อาวุโส และกลุ่มเอกชน

5.1.2.3 การจัดลำดับความสำคัญของปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับยุทธศาสตร์การกีฬาขั้นพื้นฐานเพื่อพัฒนา กีฬาชาติพบว่าผู้ทรงคุณวุฒิจัดอันดับโดยเรียงจากค่าเฉลี่ยน้อยไปหามาก ดังนี้

1. ด้านนโยบายและการบริหารงาน ($\bar{X} = 1.71$)
2. ด้านองค์กรที่รับผิดชอบ ($\bar{X} = 2.75$)
3. ด้านงบประมาณ ($\bar{X} = 3.17$)
4. ด้านบุคลากรทางการออกกำลังกาย/กีฬา ($\bar{X} = 3.67$)
5. ด้านสนาม/อุปกรณ์กีฬาและสิ่งอำนวยความสะดวก ($\bar{X} = 4.25$)
6. ด้านความร่วมมือของประชาชน/ชุมชน ($\bar{X} = 5.46$)

ซึ่งกลุ่มอาจารย์และกลุ่มเอกชนมีความเห็นเหมือนกันและเป็นไปตามกลุ่มใหญ่แต่กลุ่มเอกชนกลับอันดับเฉพาะที่ 2 กับที่ 3 เท่านั้น ส่วนกลุ่มอาวุโสจัดอันดับความสำคัญที่ควรดำเนินการก่อน-หลัง โดยเรียงจากค่าเฉลี่ยน้อยไปหามาก ดังนี้

1. ด้านบุคลากรทางการออกกำลังกาย/กีฬา ($\bar{X} = 2.71$, SD. = 1.50)
2. ด้านนโยบายและการบริหารงาน ($\bar{X} = 2.71$, SD. = 2.06)
3. ด้านองค์กรที่รับผิดชอบ ($\bar{X} = 3.00$)
4. ด้านงบประมาณ ($\bar{X} = 3.71$)
5. ด้านสนาม/อุปกรณ์กีฬาและสิ่งอำนวยความสะดวก ($\bar{X} = 3.86$)
6. ด้านความร่วมมือของประชาชน/ชุมชน ($\bar{X} = 5.00$)

สรุปได้ว่าความคิดเห็นของกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิจากการสนทนากลุ่ม และจากค่าดัชนีความสอดคล้องทำให้ได้ปัจจัยทั้ง 6 ด้าน ที่มีความสัมพันธ์กับยุทธศาสตร์การกีฬาขั้นพื้นฐานเพื่อพัฒนา กีฬาชาติ และมีการจัดอันดับความสำคัญเรียงตามลำดับ ดังนี้ ด้านนโยบายและการบริหารงาน ด้านองค์กรที่รับผิดชอบ ด้านงบประมาณ ด้านบุคลากรทางการออกกำลังกาย/กีฬา ด้านสนาม/อุปกรณ์กีฬาและสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านความร่วมมือของประชาชน/ชุมชน

5.2 อภิปรายผล

5.2.1 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับยุทธศาสตร์การกีฬาขั้นพื้นฐานเพื่อพัฒนากีฬาชาติมีความตรงตามเนื้อหาจากการสนทนากลุ่มของผู้ทรงคุณวุฒิและจากค่าดัชนีความสอดคล้องส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 0.83-1.00 ซึ่งมีความตรงตามเนื้อหาในระดับดีมาก จึงเป็นไปตามเกณฑ์ของโรไวนิลไลและแฮมเบลตัน (1977) ซึ่งกำหนดค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.80-1.00 หมายความว่ามีความตรงระดับดีมาก ค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.70-0.79 หมายความว่ามีความตรงระดับดีและ 0.50-0.69 หมายความว่ามีความหมายยอมรับได้ นอกจากนี้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำแบบสอบถามปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับยุทธศาสตร์การกีฬาเพื่อพัฒนากีฬาชาติไปใช้ให้เหมาะสมกับหน่วยงานได้ โดยเฉพาะสถานศึกษา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคเอกชน เป็นต้น

5.2.2 ผู้ทรงคุณวุฒิโดยรวมมีความเห็นด้วยมากถึงมากที่สุดเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับยุทธศาสตร์การกีฬาขั้นพื้นฐานเพื่อพัฒนากีฬาชาติ เมื่อจำแนกตามกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า กลุ่มอาวุโส กลุ่มอาจารย์ และกลุ่มเอกชนมีความเห็นด้วยในปัจจัย 5 ด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ด้านนโยบายและการบริหาร ด้านองค์กรที่รับผิดชอบ ด้านสนาม/อุปกรณ์และสิ่งแวดล้อม ด้านงบประมาณ และด้านความร่วมมือของประชาชน/ชุมชน ซึ่งสอดคล้องกับการกีฬาแห่งประเทศไทย (2540) ได้ศึกษาตัวบ่งชี้การพัฒนากีฬาของไทยเกี่ยวกับการพัฒนากีฬาขั้นพื้นฐานประกอบด้วย ด้านนโยบายและการสนับสนุน ด้านหน่วยงานที่รับผิดชอบ ด้านงบประมาณ ด้านบุคลากรทางการกีฬา ด้านสนามกีฬา และอุปกรณ์กีฬาและสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการจัดดำเนินการ และด้านผลที่เกิดขึ้นกับเยาวชนทั้งทางตรงและทางอ้อม และจากผลการประเมินแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2540-2544) ของสำนักวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2544) พบว่า แผนงานหลักเกี่ยวกับกีฬาขั้นพื้นฐานมีผลการดำเนินงานเป็นไปตามเป้าหมาย มี 4 เป้าหมายจาก 8 เป้าหมาย ดังนี้ (1) เด็กและเยาวชนออกกำลังกายและเล่นกีฬาอย่างสม่ำเสมอร้อยละ 60 เนื่องจากสถานศึกษามีการจัดโครงการพลศึกษาในสถานศึกษา และรัฐบาลสนับสนุนงบประมาณในการจัดสร้างลานกีฬาและสนามกีฬาเอนกประสงค์ในท้องถิ่นต่างๆ ทั้งในระดับหมู่บ้าน ตำบล อำเภอและจังหวัด และจัดหาอุปกรณ์กีฬาตลอดจนผู้ฝึกสอนกีฬา (2) มีศูนย์กีฬาครบทุกตำบล โดยการกีฬาแห่งประเทศไทยเป็นผู้จัดทำโครงการจัดตั้งศูนย์กีฬาและคณะกรรมการกีฬาอำเภอขึ้น โดยมีพื้นที่ดำเนินการแล้วเสร็จ 8,874 แห่ง (3) หลักสูตรพลศึกษาตั้งแต่ระดับประถมศึกษาถึงระดับอุดมศึกษาได้รับการปรับปรุงและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และ (4) สถานศึกษามีสถานที่เล่นกีฬาที่ได้มาตรฐานมากขึ้น

นอกจากนี้ยังพบว่ากลุ่มอาวุโสมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นต่ำกว่ากลุ่มอาจารย์ และ กลุ่มเอกชน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในปัจจัยด้านบุคลากรทางการออกกำลังกาย/กีฬา ($\bar{X}_{\text{อาวุโส}} = 3.22$, $\bar{X}_{\text{อาจารย์}} = 3.80$ และ $\bar{X}_{\text{เอกชน}} = 3.88$) ผู้วิจัยเห็นว่ากลุ่มอาวุโสซึ่งประกอบด้วยข้าราชการบำนาญจากมหาวิทยาลัยต่างๆ และคณะกรรมการการกีฬาพลศึกษา ปี พ.ศ. 2546 มีประสบการณ์มากจึงมีมาตรฐานใน

การให้คะแนนค่อนข้างสูง จึงมีแนวโน้มของคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่ากลุ่มอาจารย์และกลุ่มเอกชน ส่วนกลุ่มเอกชนมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงกว่าทุกกลุ่มและอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุดทุกด้าน เนื่องจากภาคเอกชนต้องดำเนินกิจกรรมทางธุรกิจด้วยความพร้อมสูงที่สุดจึงมีความเห็นด้วยมากที่สุด เกี่ยวกับปัจจัยทั้ง 6 ด้าน ที่มีความสัมพันธ์กับการกีฬาขั้นพื้นฐานเพื่อพัฒนากีฬาชาติ

5.2.3 การจัดอันดับความสำคัญของปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับยุทธศาสตร์การกีฬาขั้นพื้นฐานเพื่อพัฒนากีฬาชาติ พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิจัดอันดับโดยเรียงจากค่าเฉลี่ยน้อยไปหามาก ไว้ดังนี้

1. ด้านนโยบายและการบริหารงาน ($\bar{X} = 1.71$)
2. ด้านองค์กรที่รับผิดชอบ ($\bar{X} = 2.75$)
3. ด้านงบประมาณ ($\bar{X} = 3.17$)
4. ด้านบุคลากรทางการออกกำลังกาย/กีฬา ($\bar{X} = 3.67$)
5. ด้านสนาม/อุปกรณ์กีฬาและสิ่งอำนวยความสะดวก ($\bar{X} = 4.25$)
6. ด้านความร่วมมือของประชาชน/ชุมชน ($\bar{X} = 5.46$)

ซึ่งผลการวิจัยนี้ มีความสอดคล้องกับมติคณะรัฐมนตรี วันที่ 19 พฤศจิกายน 2545 เรื่อง การส่งเสริมการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา ซึ่งรัฐบาลถือเป็นนโยบายที่สำคัญรวมถึงการบริหารจัดการอย่างเป็นรูปธรรม

ผู้วิจัยเห็นว่า การจัดอันดับความสำคัญของปัจจัยด้านต่างๆ ที่มีความสัมพันธ์กับการพัฒนากีฬาขั้นพื้นฐานรัฐบาลต้องมีนโยบายและการบริหารงานที่ชัดเจนก่อนเป็นอันดับแรก และต้องมีหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงเกี่ยวกับจัดพลศึกษาและกีฬาในสถานศึกษาและนอกสถานศึกษา และด้านอื่นๆ ที่ต้องสนับสนุนส่งเสริมทั้งด้านงบประมาณ บุคลากรและด้านสนาม/อุปกรณ์กีฬาและสิ่งอำนวยความสะดวกและยังสอดคล้องกับตัวบ่งชี้การพัฒนากีฬาของไทยเกี่ยวกับการพัฒนากีฬาขั้นพื้นฐานประกอบด้วยอันดับแรก ด้านนโยบายและการสนับสนุน ด้านหน่วยงานที่รับผิดชอบ ด้านงบประมาณ ด้านบุคลากรทางการกีฬา ด้านสนามกีฬาและอุปกรณ์กีฬาและสิ่งอำนวยความสะดวก เป็นต้น (การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2544)

5.3 ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

ความคิดเห็นของกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ จากการสนทนากลุ่มและจากค่าดัชนีความสอดคล้องทำให้ได้ปัจจัยทั้ง 6 ด้านที่มีความสัมพันธ์กับยุทธศาสตร์การกีฬาขั้นพื้นฐานเพื่อพัฒนากีฬาชาติและมีการจัดอันดับความสำคัญที่ควรดำเนินการก่อน-หลัง ดังนี้

ด้านนโยบายและการบริหารงาน ด้านองค์กรที่รับผิดชอบ ด้านงบประมาณ ด้านบุคลากรทางการออกกำลังกายและ/หรือกีฬา ด้านสนาม/อุปกรณ์กีฬาและสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านความร่วมมือของประชาชน/ชุมชน

ผู้วิจัยขอเสนอแนะเป็น 2 ประเด็น

5.3.1 ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการหรือการนำไปประยุกต์ใช้

5.3.1.1 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดกีฬาขั้นพื้นฐานสามารถนำแบบสอบถามไปใช้ได้ เพราะผ่านกระบวนการตรวจหาความตรงตามเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิ โดยเฉพาะผู้บริหารสถานศึกษา หน่วยงานของภาครัฐและภาคเอกชน

5.3.1.2 สถานศึกษาและองค์กรที่รับผิดชอบด้านการพลศึกษาและกีฬาจำเป็นต้องมีนโยบายและการบริหารงานที่เหมาะสมกับองค์กรและมีการประชาสัมพันธ์เผยแพร่ความรู้ผ่านสื่อต่างๆ รวมทั้งมีการติดตามประเมินผล โครงการ/กิจกรรมกีฬาหรือออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ

5.3.1.3 โรงเรียนอาจนำองค์ประกอบย่อยมาเป็นตัวชี้วัดใน กลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษา และพลศึกษาได้ เช่น จัดให้มีกิจกรรมการออกกำลังกายก่อนเข้าชั้นเรียนหรือหลังเลิกเรียนและมีการจัดกิจกรรมออกกำลังกายสำหรับนักเรียนและบุคลากรในโรงเรียนเชื่อมโยงกับชุมชนได้ เป็นต้น

5.3.2 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

5.3.2.1 การจัดการศึกษาและการกีฬาขั้นพื้นฐานสามารถทำได้ทั้งราชการส่วนกลาง ได้แก่ กระทรวงศึกษาธิการ และกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ราชการส่วนภูมิภาค ได้แก่ คณะกรรมการการศึกษาเขตพื้นที่ และการกีฬาแห่งประเทศไทยภูมิภาค และราชการส่วนท้องถิ่น ได้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น(อปท) โดยทุกฝ่ายต้องมีนโยบายและแผนงานอย่างชัดเจนตั้งแต่ระดับประเทศ ส่วนกลาง ส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่น ดังนี้

5.3.2.1.1 รัฐบาลกำหนดนโยบายและการบริหารงานด้านกีฬาที่ชัดเจนตั้งแต่ระดับประเทศจนถึงท้องถิ่น และหน่วยงาน เนื่องจากกีฬาเป็นยุทธศาสตร์สำคัญของการพัฒนากำลังคนของประเทศ

5.3.2.1.2 กระทรวงศึกษาธิการ รับผิดชอบจัดการกิจกรรมกีฬาเพื่อเป็นพื้นฐานในสถานศึกษาทุกระดับ

5.3.2.1.3 กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา รับผิดชอบการจัดกีฬาเพื่อความเป็นเลิศและเพื่ออาชีพ

5.3.2.1.4 กระทรวงสาธารณสุข รับผิดชอบจัดกิจกรรมการออกกำลังกายและกีฬาเพื่อสุขภาพมวลชนนอกสถานศึกษา

5.3.2.1.5 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรจัดสรรเงินรายได้ของท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้ศูนย์กีฬาตำบลและอำเภอ ศูนย์เยาวชน ศูนย์กีฬาและนันทนาการให้เป็นแหล่งการเรียนรู้ตามอัธยาศัย

5.3.2.2 กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทยควรจัดทำแผนยุทธศาสตร์ในการส่งเสริมกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท) ในการจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่นให้แก่เด็กและเยาวชนในการส่งเสริมสุขภาพพลานามัยตามแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2544-2549) และยุทธศาสตร์ 4 ปี สร้างกีฬาชาติซึ่งการส่งเสริมกีฬาขึ้นพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรมีดังนี้

5.3.2.2.1 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีนโยบายที่ชัดเจน ในการส่งเสริมกีฬาและเชื่อมั่นในคุณค่าของกีฬาที่จัดทั้งในระบบและนอกระบบการศึกษา

5.3.2.2.2 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกหน่วยงานต้องมีแผนยุทธศาสตร์ในการส่งเสริมกีฬาขึ้นพื้นฐานของเด็กและเยาวชน

5.3.2.2.3 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรร่วมมือกับกระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และกระทรวงสาธารณสุขจัดทำแผนยุทธศาสตร์การส่งเสริมกีฬาขึ้นพื้นฐานเพื่อพัฒนากีฬาชาติ

5.3.2.2.4 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรมีเจ้าหน้าที่หรือหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงต่อการปฏิบัติงาน ด้านการส่งเสริมกีฬาของท้องถิ่น และมีวิสัยทัศน์ด้านการกีฬาหรือวิทยาศาสตร์การกีฬาหรือพลศึกษา

5.3.2.2.5 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องจัดสรรเงินงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นสัดส่วนที่ชัดเจนในการก่อสร้าง ดูแล บำรุงรักษาและการจัดกิจกรรมทางกีฬาไว้เป็นสัดส่วนที่ชัดเจน และควรขอรับการสนับสนุนหรือร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐอื่นๆ และภาคเอกชน หลากหลายรูปแบบ

5.3.2.3 รัฐต้องเปิดโอกาสและสร้างแรงจูงใจให้ภาคเอกชนจัดการกีฬาขึ้นพื้นฐานสำหรับเด็กและเยาวชน มากขึ้น ดังนี้

5.3.2.3.1 การสร้างเครือข่ายโดยสนับสนุนให้ภาคเอกชนร่วมลงทุนหรือร่วมจัดการกีฬาขึ้นพื้นฐานในรูปแบบต่างๆ เช่น สโมสรกีฬาและสระว่ายน้ำ โรงเรียนหรือสถาบันการสอนทักษะกีฬาหรือฝึกกีฬาสำหรับเด็กและเยาวชน

5.3.2.3.2 รัฐบาลมีนโยบายที่ชัดเจนในการส่งเสริมสนับสนุนภาคเอกชนซึ่งมีเงินทุนและความคล่องตัวสูงให้มาสนใจลงทุนและร่วมรับผิดชอบการบริหารจัดการกีฬาขึ้นพื้นฐาน

5.3.2.3.3 รัฐบาลต้องมีมาตรการในการคุ้มครองผู้ประกอบการและผู้บริโภค ทางด้านกีฬาขึ้นพื้นฐานด้วย